



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců
Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

navrhovatele:

J. M.

bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Danielem Kauckým
sídlem Zlatnická 1582/10, 110 00 Praha 1

proti

odpůrkyni:

obec Libomyšl

sídlem Libomyšl 17, 267 23 Lochovice

zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Černoousem
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

**o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu L. vyhlášeného usnesením
zastupitelstva odpůrkyně ze dne 25. 2. 2016, č. j. 1/2016,**

takto:

I. Návrh na zrušení opatření obecné povahy se zamítá.

Odůvodnění:

- Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

stahovány. Jednotlivé dokumenty nejsou na úřední desce seřazeny chronologicky dle data zveřejnění, v časové posloupnosti, nejsou zveřejněny ani programy veřejných zasedání zastupitelstva, zápisy a usnesení z těchto zasedání, na nichž se projednávala Změna č. X.

5. Navrhovatel je známo, že odpůrkyně v usnesení zastupitelstva uvedla, že vyhověla jeho námitkám N06, N07 a N08, které podal 25. 5. 2015. Námitka N07 však do napadeného územního plánu zakreslena nebyla, tím byla rovněž porušena jeho práva.
6. Napadeným územním plánem vymezený rozsah zastavitelného území je v rozporu se zákonem o ochraně přírody, zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu, stavebním zákonem a „*ochranou udržitelného rozvoje území*“. Napadený územní plán je tedy nutno zrušit i z tohoto důvodu.
7. Navrhovatel má za to, že napadený územní plán je nezákonný pro jeho nepřiměřené zásahy do jeho vlastnického práva. Napadeným územním plánem je umístěna územní rezerva pro stavbu plynovodu s ochranným pásmem v koridoru o šířce 600 metrů, přičemž koridor a územní rezerva jsou vymezeny na pozemcích v majetku navrhovatele, konkrétně koridor pokrývá celou jeho ekologickou farmu, v důsledku čehož nemůže postavit přístřešek pro zvířata.
8. Dále napadený územní plán převádí prakticky celé zemědělské území katastru osady Ž. na zastavitelné území. Dle této změny se v osadě s 25 rodinnými domy umožňuje na ploše větší než 32 hektarů rodinná zástavba a na zbytku se zřizuje golfové hřiště. Takto rozsáhlá rodinná zástavba, by v případě rozparcelování na 500 m² velké parcely představovala výstavbu více než 640 rodinných domů. Pro tuto rozsáhlou zástavbu je uvažována čistička odpadních vod, která by vypouštěla vodu do vodoteče, která vede přes pozemky navrhovatele, konkrétně ekologickou farmu, kde vodou zásobuje 4 rybníčky.
9. Odpůrkyně ve svém vyjádření k návrhu uvedla, že proces pořizování napadeného územního plánu probíhal odděleně od pořizování změny (předchozího) územního plánu, neprobíhaly žádné společné kroky, a nemohlo tak dojít k matení veřejnosti. Odpůrkyně řádně publikovala informace o pořizování nového územního plánu, opakovaně uspořádala veřejné projednání. Proces projednávání odpůrkyně shrnula následovně: Dne 23. 9. 2011 rozhodlo zastupitelstvo obce o pořízení územního plánu, usnesení je nedílnou součástí zápisu z veřejného zasedání zastupitelstva. Oznámení o návrhu zadání územního plánu ze dne 12. 10. 2012 bylo dne 15. 10. 2012 vyvěšeno na úřední desce, sejmuto bylo dne 17. 11. 2012; součástí oznámení byla informace o tom, kde je návrh zadání vystaven k veřejnému nahlédnutí po dobu jednoho měsíce, a o tom, že každý může ve lhůtě 30 dnů od vyvěšení oznámení uplatnit své připomínky, s poučením, že k později uplatněným připomínkám se nepřihlíží. Zadání územního plánu bylo upraveno podle došlých připomínek, vyjádření a závazných stanovisek a tak bylo zastupitelstvem obce dne 17. 6. 2013 schváleno. Veřejná vyhláška o návrhu byla na úřední desce vyvěšena od 4. 6. 2014 do 22. 7. 2014. Součástí veřejné vyhlášky byla informace o tom, kde a v jakém termínu lze do návrhu nahlédnout a uplatnit připomínky, s tím, že k připomínkám uplatněným po lhůtě se nepřihlíží. Dne 15. 4. 2015 byla vyvěšena veřejná vyhláška informující o veřejném projednání návrhu územního plánu obsahující rovněž informaci o tom, kdy a kde lze do návrhu nahlédnout, podat námitky a připomínky; veřejné projednání proběhlo dne 20. 5. 2015. Navrhovatel dne 25. 5. 2015 uplatnil tři písemné námitky, ani jedna z nich přitom nesměřovala proti vymezení zastavitelných ploch v části obce Ž., a všem těmto námitkám bylo vyhověno. Rozhodnutí o námitkách vypracoval

jako pověřený zastupitel starosta obce dne 5. 6. 2015. Dne 29. 8. 2015 byla vyvěšena veřejná vyhláška o opakovaném veřejném projednání návrhu územního plánu konaném dne 8. 12. 2015, součástí byla i informace o možnosti do návrhu nahlédnout. Dne 25. 2. 2016 proběhlo zasedání zastupitelstva, které územní plán schválilo; pozvánka na toto jednání byla s programem (včetně bodu o schvalování návrhu územního plánu) vyvěšena na úřední desce. Dne 29. 2. 2016 byla vyvěšena veřejná vyhláška z téhož dne vyhláshující opatření obecné povahy č. X, kterým se vydává územní plán, která je dostupná na internetových stránkách odpůrkyně. Grafická část územního plánu je na internetových stránkách rovněž dostupná.

10. K vydání Změny č. X předchozího územního plánu došlo vyhlášením veřejnou vyhláškou vyvěšenou dne 21. 10. 2013, tedy ještě před prvním veřejným projednáním návrhu (nového) územního plánu dne 20. 5. 2015. Nelze tak očekávat, že by navrhovatel mohl být zmaten a zaměňovat projednávání změny stávajícího územního plánu s projednáváním nového územního plánu.
11. Skutečnost, že dne 25. 5. 2015 podal navrhovatel námitky k návrhu územního plánu, výslovně označené jako „námitky k územnímu plánu obce L.“, dokládá, že navrhovatel o procesu pořizování věděl.
12. Uvádí-li navrhovatel, že územní plán neodpovídá zadání, že veřejnost nebyla seznámena s navrženými změnami a že konečná verze nebyla vyvěšena na úřední desce, a on byl proto zbaven svého práva uplatňovat námitky a připomínky, oponuje odpůrkyně, že s finální podobou územního plánu před jednáním zastupitelstva se veřejnost, tedy i navrhovatel, mohla seznámit, neboť se jedná o verzi, která byla předložena veřejnosti před 2. opakovaným veřejným projednáním.
13. K žalobnímu tvrzení, že námitka N07 nebyla zakreslena do územního plánu, odpůrkyně uvedla, že námitka označená N07 obsahuje požadavek na úpravu textové části územního plánu, nikoliv jeho grafické části. Jde-li o územní rezervu pro stavbu plynovodu, odkazuje odpůrkyně na zásady územního rozvoje nadřazené územnímu plánu, které územní rezervu pro stavbu plynovodu obsahují. Odpůrkyně musela tuto územní rezervu do územního plánu zahrnout.
14. Námitku, že územní plán převádí prakticky celé zemědělské území katastru osady Ž. na zastavitelné území a že umožňuje s tím související vypouštění odpadních vod do vodoteče vedoucí přes pozemky navrhovatele, a odpůrkyně považuje za nekonkrétní, neboť navrhovatel neuvádí, v čem má zásah do jeho práv spočívat. Navrhovatel nenapadl vymezení zastavitelných ploch v námitkách, nelze proto dovodit, v čem dotčení svého vlastnického práva spatřuje.
15. Navrhovatel v replice k vyjádření odpůrkyně ze dne 6. 3. 2019 setrval na svém tvrzení, že programy veřejných zasedání, zápisy ani usnesení z těchto veřejných zasedání nebyly zveřejňovány, a to, co bylo zveřejněno, bylo následně staženo a vyvěšeno v jiném znění. Ze skutečnosti, že námitky označil jako „námitky k územnímu plánu obce L.“ nelze dovodit, zda měl na mysli změnu původního územního plánu nebo návrh (nového) územního plánu, navíc uváděl, že má na mysli změnu původního územního plánu. K otázce umístění územní rezervy pro stavbu plynovodu odkázal navrhovatel na vyjádření zástupkyně Středočeského kraje, podle něhož je povinností obce při tvorbě územního plánu územní rezervu vymezenou zásadami územního rozvoje upravit, zpřesnit, což prakticky znamená zúžit ji, což odpůrkyně nedodržela. Jde-li o tvrzení odpůrkyně, že nespécifikoval povahu

dotčení svého vlastnického práva, navrhovatel uvedl, že pokud se velká část zemědělského území stane územím zastavitelným, kde vznikne několik set domů, které budou vypouštět odpadní vody a ty budou odváděny vodotečí do rybníků na jeho pozemcích, je dotčení jeho práv zcela zřejmé.

16. Odpůrkyně v duplice uvedla, že veřejná projednání (navrhovatel uvádí zasedání) žádný vnitřní program nemají, neboť jejich cílem je seznámit veřejnost s návrhem územního plánu, nepřijímají se na nich žádná usnesení. Stavební zákon ukládá pořizovateli „pozvánku“ na veřejné projednání doručit formou veřejné vyhlášky, sama pozvánka přitom obsahuje „kompletní program“, a to projednání návrhu územního plánu. Veřejná vyhláška byla vždy doručena s uvedením všech náležitostí a veřejná projednání se konala až po uplynutí 15. dne od doručení. K vydání změny X původního územního plánu došlo vyhlášením veřejnou vyhláškou dne 21. 10. 2013, tedy téměř dva roky před veřejným projednáním návrhu (nového) územního plánu, proto je vyloučeno, aby námitky, které navrhovatel podal dne 25. 5. 2015, byly námitkami ke Změně č. X původního územního plánu. Jde-li o územní rezervu – trasu plynovodu, je z výkresu širších vztahů patrné, že územní rezerva je zpřesněna, neboť obsahuje konkrétní zúženou trasu budoucího plynovodu spolu se zakreslením jeho ochranného pásma. Přesto, že linie plynovodu není zakreslena v hlavním výkresu, jedná se o prvek, který byl vymezen v zásadách územního rozvoje Středočeského kraje. Zde platí koncentrace připomínek a námitek, navrhovatel tak nemůže brojit proti trase plynovodu, neboť tak měl učinit při projednávání zásad územního rozvoje. Nezakreslení linie plynovodu do hlavního výkresu dle odpůrkyně nemohlo mít dopad do práv navrhovatele. Námitku zásahu do jeho vlastnických práv v důsledku vypouštění a odvádění odpadních vod vodotečí do rybníků na jeho pozemcích vznesl navrhovatel poprvé až v žalobě, jedná se navíc o obecně formulovanou námitku s tvrzením maximálně nepřímého dotčení vlastnického práva navrhovatele. Plochy vymezené pro obytnou zástavbu se nacházejí ve vcelku velké vzdálenosti od pozemků navrhovatele, až v jiném katastrálním území. Navrhovatel se dovolává ochrany svého vlastnického práva, avšak za cenu zásahu do práv vlastníků pozemků, jejichž nové funkční využití napadá. Jedná se tak o horizontální kolizi do vlastnických práv, které je nutno poměřovat. Aby tvrzený zásah navrhovatele do jeho práv zakládal jeho aktivní legitimaci, muselo by se jednat o významný a jasně konkretizovaný zásah. V tomto ohledu odpůrkyně odkázala na bod 28 usnesení NSS ze dne 19. 4. 2018, č. j. 2 As 187/2017-149. Navrhovatel se k ochraně svého vlastnického práva bude moci účastnit případných řízení o umístování staveb rodinných domů s požadavkem dostatečného čištění odpadních vod. Územní plán přitom podmiňuje výstavbu v Ž. napojením na splaškovou kanalizaci a odváděním splašků do čističky odpadních vod, k dotčení vlastnického práva navrhovatele tak nedojde.
17. Navrhovatel ve svém dalším vyjádření ze dne 29. 5. 2019 uvedl, že pokud námitku zásahu do svého vlastnického práva způsobeného vypouštěním a odváděním odpadních vod z nových rodinných domů vodotečí do jeho rybníků uplatnil až v žalobě, je to způsobeno tím, že se s tímto závěrem seznámil teprve po schválení územního plánu, neboť při přijetí územního plánu nebylo postupováno v souladu se zákonem. Skutečnost, že plochy vymezené pro obytnou zástavbu se nacházejí ve vcelku velké vzdálenosti od jeho pozemků, neznamená, že nemůže dojít k zásahu do jeho vlastnického práva, neboť čistička odpadních vod vyčistí sice až 90 % dusičnanů, ale jen 55 % fosfátů, a proto se vyčištěná voda musí ředit v přirozeném toku. Takový vodní tok chybí, nekvalitní voda se tak bude vsakovat na pozemku navrhovatele. Dále navrhovatel uvedl, že po podání žaloby byla úřední deska na

internetových stránkách odpůrkyně doplněna, aby se zdálo, že způsob zveřejňování odpovídá zákonným požadavkům, avšak není tomu tak.

18. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 23. 11. 2011 rozhodlo zastupitelstvo odpůrkyně o pořízení územního plánu. V říjnu 2012 byl vypracován návrh zadání územního plánu, dne 15. 10. 2012 bylo na úřední desce odpůrkyně vyvěšeno oznámení návrhu zadání územního plánu, který byl vystaven k veřejnému nahlédnutí u odpůrkyně v kanceláři Obecního úřadu L., u zástupkyně pořizovatele Ing. R. P. a na internetových stránkách X. Dne 17. 6. 2013 zastupitelstvo odpůrkyně schválilo upravené zadání územního plánu. Dne 4. 6. 2014 byla vyvěšena veřejná vyhláška, jíž odpůrkyně oznámila možnost uplatnění písemných připomínek k návrhu územního plánu, návrh územního plánu byl vystaven k veřejnému nahlédnutí u odpůrkyně v kanceláři Obecního úřadu L., u zástupkyně pořizovatele a na jejích internetových stránkách. Dne 20. 5. 2015 se konalo veřejné projednání návrhu územního plánu, které odpůrkyně oznámila veřejnou vyhláškou, která byla na úřední desce vyvěšena od 15. 4. 2015, návrh byl opět vystaven k nahlédnutí v kanceláři obecního úřadu, u zástupkyně pořizovatele a na jejích internetových stránkách. Veřejného projednání se účastnila veřejnost, přítomní připojili své podpisy na prezenční listinu, která je přílohou záznamu z veřejného projednání. Na to podali dotčení vlastníci k návrhu územního plánu námitky. Námitky podal rovněž dne 25. 5. 2015 navrhovatel, podání označil jako „námitky proti územnímu plánu obce L.“ a namítal, že „1) není zakreslena zastavěná plocha na st. X se zemědělským skladem, 2) v textové části není uvedeno, že na pozemcích X a X vedených jako ostatní plocha se nachází manipulační zázemí s trafostanicí pro chod farmy, která se nachází na původních pozemcích p.č. X, X, X, X, X a X v k.ú. L. o rozloze cca 20 hektarů a 3) nejsou zakresleny 4 rybníčky v areálu oplocené farmy.“ O námitkách navrhovatele bylo rozhodnutím ze dne 5. 6. 2015 rozhodnuto tak, že se jim vyhovuje, tedy že „zastavěná plocha bude vymezena tak, aby odpovídala skutečnosti, tj. podle údajů z katastru nemovitostí“ (N06), „textová část bude doplněna dle předložené informace, a to do možnosti přípustného využití navrhovatelem uvedených pozemků“ (N07), a „do grafické části budou dle skutečnosti doplněny rybníčky“ (N08). Dne 5. 10. 2015 se konalo opakované veřejné projednání návrhu územního plánu oznámené veřejnou vyhláškou, která byla na úřední desce vyvěšena od 29. 8. 2014. Dne 8. 12. 2015 se konalo druhé opakované veřejné projednání návrhu územního plánu, oznámené veřejnou vyhláškou, která byla na úřední desce vyvěšena od 3. 11. 2015. Odpůrkyně u obou opakovaných veřejných projednání vystavila návrh územního plánu v kanceláři obecního úřadu, u zástupkyně pořizovatele a na svých internetových stránkách. Obou opakovaných veřejných projednání se účastnila veřejnost, přítomní připojili podpis na prezenční listiny, které jsou přílohou záznamů z projednání. Dne 29. 2. 2016 zastupitelstvo odpůrkyně schválilo vydání územního plánu formou OOP.
19. Soud v první řadě zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části ve smyslu § 101a s. ř. s. (srov. též rozsudek NSS ze dne 18. 9. 2008, č. j. 9 Ao 1/2008-34). Těmito podmínkami jsou samotná existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatelů a formulace žalobního návrhu. Další podmínkou pak je včasnost návrhu (§ 101b odst. 1 s. ř. s.).
20. Územní plán se v souladu s ustanovením § 43 odst. 4 větou poslední zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) vydává formou OOP podle správního řádu. V dané věci byl územní plán skutečně vydán formou OOP, které bylo v souladu

s § 173 odst. 1 správního řádu oznámeno veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desku odpůrkyně dne 29. 2. 2016, sejmutou dne 16. 3. 2016. Veřejná vyhláška byla vyvěšena předepsanou patnáctidenní lhůtu, a územní plán nabyl účinnosti patnáctým dnem po dni vyvěšení, tedy dne 15. 3. 2016. Napadený akt je tedy OOP, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je splněna.

21. Aktivně procesně legitimovaným k podání návrhu na zrušení části opatření obecné povahy je podle § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se zakládá tvrzením o dotčení na jeho právech. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, uvedl: „*Navrhovatel tedy musí v první řadě tvrdit, že existují určitá jemu náležející subjektivní práva, která jsou opatřením obecné povahy dotčena. [...] Výše uvedené úvahy jsou určující pro posouzení, kdo může být navrhovatelem v řízení o návrhu na zrušení územního plánu nebo jeho části. Může jím být zásadně jen taková osoba, která má přímý a nezprostředkovaný vztah k nějaké části území, které je územním plánem regulováno. Bude jím tedy vlastník (spolu)vlastník pozemku nebo jiné nemovité věci (nebo jiných majetkových hodnot majících povahu obdobnou nemovitým věcem - tedy bytů a nebytových prostor, viz § 118 odst. 2 občanského zákoníku) a oprávněný z věcného práva k takovýmto věcem (majetkovým hodnotám)*“ (srov. zejm. body 31 až 36). Navrhovatel tvrdil, že napadeným opatřením obecné povahy bylo zkráceno jeho vlastnické právo. Současně seznamy nemovitostí na LV pořizovanými nahlížením do katastru nemovitostí dne 27. 12. 2018 doložil, že je vlastníkem výše specifikovaných nemovitostí. Navrhovatel shledává zásah do svého vlastnického práva v tom, že územním plánem je umístěna územní rezerva pro stavbu plynovodu s ochranným pásmem, která je vymezena na jeho pozemcích, konkrétně koridor pokrývá celou jeho ekologickou farmu, v důsledku čehož nemůže postavit přístřešek pro zvířata. Dále je do jeho práv zasaženo v souvislosti s uvažovanou čističkou odpadních vod pro novou zástavbu, která by vypouštěla vodu do vodoteče vedoucí přes jeho pozemky, konkrétně ekologickou farmu, kde vodou zásobuje 4 rybníčky. Soud má proto za to, že navrhovatel předložil relevantní tvrzení o dotčení své právní sféry a je aktivně legitimován k podání návrhu na zrušení napadeného územního plánu.
22. Jak bylo uvedeno výše, třetí podmínkou projednatelnosti návrhu na zrušení OOP je pak formulace závěrečného návrhu v souladu s požadavky vyplývajícími z ustanovení § 101a s. ř. s., resp. meritorně projednatelný závěrečný návrh (petit). Vzhledem ke skutečnosti, že navrhovatel jednoznačně vymezil, že se domáhá zrušení napadeného územního plánu jako celku, má soud za splněnou i tuto podmínku řízení o podaném návrhu.
23. Soud dále konstatuje, že návrh byl podán včas ve lhůtě plynoucí z čl. XXXVIII bodu 3 zákona č. 225/2017 Sb., kterým se mění stavební zákon, a další související zákony, podle nějž v případě OOP, které nabylo účinnosti přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. před 1. 1. 2018), běží lhůta podle § 101b odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění tohoto zákona, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pokud lhůta podle tohoto ustanovení, ve znění ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplynula přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo neuplyne za dobu kratší než 1 rok ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Vzhledem k tomu, že původní tříletá lhůta pro podání návrhu by uplynula více než jeden rok po nabytí účinnosti zákona č. 225/2017 Sb., uplatnila se nová jednoletá lhůta k podání návrhu počítaná ode dne 1. 1. 2018. Návrh byl podán těsně před uplynutím této lhůty.
24. S účinností od 1. 1. 2012 došlo k omezení rozsahu přezkumu opatření obecné povahy.

Podle rozhodné právní úpravy je soud při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Při samotném věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

25. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem soudu souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
26. Na základě shora uvedených východisek posoudil soud důvodnost návrhu takto:
27. Navrhovatel předně namítal, že napadený územní plán nebyl vydán zákonem stanoveným postupem. Proces přijímání OOP je obecně upraven § 172 a násl. správního řádu, zvláštní úprava vztahující se na územní plán je pak obsažena v § 43 a násl. stavebního zákona. Podle § 52 odst. 1 stavebního zákona pořizovatel veřejnou vyhláškou doručuje upravený a posouzený návrh územního plánu, vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území, pokud se zpracovává, a oznámení o konání veřejného projednání.
28. V první řadě byla odpůrkyně povinna doručit veřejnou vyhláškou návrh zadání územního plánu (§ 47 odst. 2 stavebního zákona). Této své povinnosti odpůrkyně dostala, když dne 15. 10. 2012 vyvěsila na úřední desku oznámení zadání návrhu územního plánu, oznámení bylo svěřeno dne 17. 11. 2012. Součástí oznámení byla informace o tom, kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem zadání seznámit, a také poučení o tom, že každý může u odpůrkyně uplatnit připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení. Odpůrkyně pak veřejnou vyhláškou ze dne 30. 5. 2014 vyvěšenou na úřední desce dne 4. 6. 2014, sejmoutou dne 22. 7. 2014, v souladu s § 50 odst. 3 stavebního zákona oznámila možnost uplatnění písemných připomínek k návrhu územního plánu a uvedla, kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit a do kdy je možné připomínky uplatnit, s tím, že k později uplatněným připomínkám se nepřihlíží. Dne 20. 5. 2015 se konalo veřejné projednání návrhu, to odpůrkyně v souladu s § 52 stavebního zákona oznámila veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce dne 15. 4. 2015, svěřenou 21. 5. 2015. Dne 5. 10. 2015 se konalo opakované veřejné projednání oznámené veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce dne 29. 8. 2015, svěřenou 5. 10. 2015. Dne 8. 12. 2015 se pak konalo druhé opakované veřejné projednání oznámené veřejnou vyhláškou vyvěšenou na úřední desce dne 3. 11. 2015, svěřenou 16. 12. 2015. Odpůrkyně před každým z veřejných projednání uvedla kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit a současně uvedla, že ke stanoviskům, připomínkám a námitkám uplatněným po veřejném projednání se nepřihlíží.
29. Podle § 25 odst. 2 správního řádu se doručení na úřední desce provede tak, že se písemnost, popřípadě oznámení o možnosti převzít písemnost, vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje; na písemnosti se vyznačí den vyvěšení. Písemnost nebo oznámení se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou, byla-li v této lhůtě splněna i povinnost podle věty druhé. Podle § 26 odst. 1 každý správní orgán zřizuje úřední desku, která musí být nepřetržitě veřejně přístupná. Pro orgány územního samosprávného celku se zřizuje jedna úřední deska. Obsah úřední desky se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup.
30. Jak soud podrobně popsal výše, odpůrkyně při pořizování územního plánu postupovala v souladu se zákonem, ze správního spisu je zřejmé, že stanoveným způsobem na veřejné desce zveřejnila všechny listiny, u nichž jí tak zákon ukládá (§ 52 stavebního zákona). Odpůrkyně nepochybila ani tehdy, nevyvěsila-li v průběhu řízení na úřední desce samotný návrh územního plánu, neboť v souladu s § 172 odst. 2 správního řádu vždy uvedla

informace o tom, kde a v jaké lhůtě se lze s návrhem seznámit. Námitka, že na elektronické úřední desce nejsou jednotlivé dokumenty vystaveny chronologicky dle data zveřejnění, není důvodná. Z ustanovení § 25 a § 26 správního řádu vyplývá, že doručuje-li správní orgán písemnost vyvěšením na úřední desce, vyvěsí ji na stanovenou dobu, poté písemnost svěsí. Nelze tedy odpůrkyni klást k tíži, že na úřední desce nejsou ke dni podání návrhu jednotlivé písemnosti zveřejněny (natož v chronologickém pořadí), neboť pro dodržení zákonnosti postupu přijímání územního plánu je podstatné pouze to, zda byly jednotlivé písemnosti předepsaným způsobem zveřejňovány v průběhu samotného procesu přijímání územního plánu. Skutečnost, že listiny na elektronické úřední desce nejsou chronologicky seřazeny, případně nejsou ke dni podání návrhu dostupné vůbec, nemá z hlediska posouzení zákonnosti procesu přijímání územního plánu žádnou relevanci. Odpůrkyně není povinna obsah elektronické úřední desky archivovat, je tedy rovněž bez významu, jsou-li v elektronickém archivu úřední desky k dohledání pouze některé ze zveřejňovaných písemností a neodpovídá-li jejich seřazení tomu, jak měly být vyvěšovány v průběhu samotného přijímání napadeného územního plánu. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že odpůrkyně své povinnosti zveřejňovat písemnosti na úřední desce dostála, navrhovatel neuvedl žádné konkrétní tvrzení, z něhož by vyplýval opak, ani nenavrhl k provedení důkaz, který by byl s to tento závěr vyvrátit.

31. Dále soud k námitce navrhovatele, že územní plán nebyl přijat zákonem stanoveným způsobem, uvádí: Veřejné projednání při pořizování územně plánovací dokumentace (tedy i územního plánu) je upraveno § 22 stavebního zákona. Z tohoto ustanovení plyne, že veřejné projednání nařizuje pořizovatel (odpůrkyně), přičemž podle § 52 odst. 1 věty druhé stavebního zákona se veřejné projednání koná nejdříve 15 dnů ode dne doručení oznámení o jeho konání. Jak soud uvedl výše, odpůrkyně konání všech tří veřejných projednání řádně oznámila, zákon přitom nestanoví povinnost pořizovatele zveřejňovat program veřejného projednání, ostatně, to je logické, neboť jediným možným bodem veřejného projednání je právě projednání návrhu územního plánu. Odpůrkyně tedy nemohla pochybit, pokud program veřejného projednání nezveřejnila. Stejně tak nemohla odpůrkyně pochybit ani nezveřejněním usnesení z veřejných projednání, neboť při veřejném projednání pořizovatel žádná usnesení nevydává. Podle § 22 odst. 2 stavebního zákona pořizovatel vede o průběhu veřejného projednání písemný záznam, tuto povinnost odpůrkyně, jak vyplývá ze správního spisu, splnila a z pořízených záznamů je pak patrné, že žádná usnesení na těchto veřejných projednáních přijímána nebyla. Námitka, že nebyly zveřejňovány programy zasedání zastupitelstva a usnesení z těchto zasedání, kde se změna územního plánu projednávala, je tedy zcela nedůvodná. Navrhovatel evidentně zaměňuje veřejné projednání územního plánu a veřejné zasedání zastupitelstva. Pokud jde o zasedání zastupitelstva, na kterém byl územní plán schválen, byla pozvánka na jednání s programem včetně bodu o schvalování územního plánu vyvěšena na úřední desce odpůrkyně.
32. Porušení procesního postupu přijetí územního plánu neshledává soud ani v tom, že napadený územní plán neodpovídá zadání změny územního plánu (původního). Změna původního územního plánu a napadený územní plán jsou dvě různá opatření obecné povahy, napadený územní plán není z hlediska svého obsahu na změně původního územního plánu závislý. Změna původního územního plánu byla vyhlášena dne 21. 10. 2013, napadený územní plán pak byl vydán dne 29. 2. 2016, tedy o více než dva roky později. Přestože se mohly postupy přijetí změny územního plánu a napadeného územního plánu v určitém časovém období překrývat (odpůrkyně oznámila návrh zadání napadeného územního plánu dne 12. 10. 2012), neztotožňuje se soud s navrhovatelem

v tom, že by v důsledku toho nemohla veřejnost rozeznat, že probíhají dvě řízení. Jak soud uvedl výše, odpůrkyně v řízení o přijetí napadeného územního plánu postupovala zcela v souladu se zákonem, vyvěsila na úřední desce oznámení o návrhu zadání územního plánu, veřejnou vyhlášku k návrhu územního plánu a všechny veřejné vyhlášky (celkem 3) o konání veřejného projednání návrhu. Současně umožňovala seznámení se s návrhem územního plánu v průběhu řízení. O tom, že veřejnost byla s tím, že probíhá řízení o přijetí napadeného územního plánu obeznámena, svědčí i skutečnost, že nejen, že se, jak je patrné z prezenčních listin, veřejných projednání účastnila veřejnost, ale dotčení vlastníci podávali k návrhu i námítky. Ostatně námítky uplatnil dne 25. 5. 2015 sám navrhovatel, je tedy zcela zjevné, že o tom, že probíhalo řízení o přijetí napadeného územního plánu, musel vědět. Navrhovatel nemohl být zbaven svého práva uplatňovat námítky, když ze správního spisu vyplývá, že námítky podal. Jeho tvrzení, že se námítky netýkaly napadeného územního plánu, ale změny, je jen stěží uvěřitelné s ohledem na skutečnost, že změna původního územního plánu byla vyhlášena již dne 21. 10. 2013, tedy ještě před prvním veřejným projednáním návrhu napadeného územního plánu. I kdyby tomu tak skutečně bylo, tj. navrhovatel by nevěděl, že probíhá řízení o přijetí napadeného územního plánu, tedy, že se nejedná o změnu původního územního plánu, nelze to vytýkat odpůrkyni, neboť ta v řízení o přijetí napadeného územního plánu postupovala v souladu se zákonem. Případná nevědomost žalobce tak jde pouze a jen k jeho tíži.

33. Navrhovatel dále namítl rozpor napadeného územního plánu se zákonem o ochraně přírody, zákonem o ochraně zemědělského půdního fondu, stavebním zákonem a „ochranou udržitelného rozvoje území“. Podle § 101b odst. 2 s. ř. s. musí být z návrhu na zrušení OOP patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje navrhovatel OOP nebo jeho část za nezákonné. Navrhovatel musí v návrhových bodech upřesnit, v čem konkrétně spatřuje nezákonnost, tedy které jednotlivé ustanovení OOP (nebo jeho dopad) považuje za nezákonné a proč [srov. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, který se zabývá náležitostmi žalobních bodů podle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., jeho závěry jsou však v obecné rovině použitelné i pro posouzení návrhových bodů ve smyslu § 101b odst. 2 s. ř. s.]. Pokud navrhovatel pouze uvedl, že napadeným územním plánem vymezený rozsah zastavitelného území je v rozporu s uvedenými zákony, jedná se o natolik obecnou námítku, že není konkrétně vypořadatelná (nejedná se o řádný návrhový bod).
34. Další návrhový bod se týkal zásahu do navrhovatelových práv v souvislosti s nezakreslením námítky N07. V této námítce navrhovatel uvedl, že „*v textové části není uvedeno, že na pozemcích X a X vedených jako ostatní plocha se nachází manipulační zázemí s trafostanicí pro chod farmy, která se nachází na původních pozemcích p.č. X, X, X, X, X a X v k.ú. L. o rozloze cca 20 hektarů.*“ Odpůrkyně námítce vyhověla, rozhodla tak, že „*Textová část bude doplněna dle předložené informace, a to do možnosti přípustného využití výše uvedených pozemků.*“ Z uvedeného je patrné, že se námítka týkala textové části návrhu územního plánu, nikoliv jeho grafické části. Tvrzení o tom, že námítce nebylo vyhověno, neboť nebyla zakreslena (tj. nebyla promítnuta do grafické části územního plánu), tak není na místě. Týkala-li se námítka textové části územního plánu, lze vyhovění, popřípadě nevyhovění, takové námítce sledovat v textové části územního plánu. Pokud jde o námítky týkající se grafické části napadeného územního plánu, navrhovatel se domáhal toliko zakreslení čtyř rybníků a zastavěné plochy na pozemku st. X se zemědělským skladem, oběma těmito námitkám bylo, jak je patrné z hlavního výkresu, vyhověno.

35. Odpůrkyně v rozhodnutí o námitce uvedla, že navrhovatelův požadavek bude zanesen do výčtu možností přípustného využití uvedených pozemků. Pozemek parc. č. X je veden jako plocha výroby a skladování – drobná řemeslná výroba (VD), přípustné využití takové plochy jsou mimo jiné stavby související technické a dopravní infrastruktury (viz str. 26 textové části napadeného územního plánu). Technickou infrastrukturou jsou přitom podle § 2 odst. 1 písm. k) bodu 2 stavebního zákona vedení a stavby a s nimi provozně související zařízení technického vybavení, mimo jiné například trafostanice. Odpůrkyně tedy zjevně vyhověla i této námitce. Mimo to, že se navrhovatel nevyjádřil zcela přesně, formuloval návrhový bod značně obecně, není zřejmé, v čem konkrétně shledává pochybení odpůrkyně, ani jak takové pochybení zasahuje do jeho práv. Za dané situace, kdy soud zjistil, že v textové části územního plánu byl požadavek navrhovatele uplatněný v námitce N07 zaznamenán, jej tak soud neshledal důvodným.
36. Přisvědčit navrhovateli nelze ani v posledním návrhovém bodě, který se týká rozporu napadeného územního plánu s principem proporcionality, a to ve vztahu k umístění koridoru pro plynovod a ovlivnění kvality vod umístěním ČOV. Navrhovatel v průběhu procesu pořízení napadeného územního plánu uplatnil pouze tři námítky, žádná z nich se však netýkala zásahu do jeho vlastnického práva, jímž argumentuje v návrhu. Namítal, že v návrhu není zakreslena plocha na pozemku parc. č. st. X se zemědělským skladem (N06), že v textové části není uvedeno, že na pozemcích parc. č. X a X se nachází manipulační zázemí s trafostanicí pro chod farmy nacházející se na pozemcích parc. č. X, X, X, X, X a X v k. ú. L. o rozloze cca 20 ha (N07) a že nejsou zakresleny 4 rybníčky v areálu oplocené farmy (N08). Z hlediska v návrhu tvrzených zásahů do jeho vlastnického práva byl navrhovatel zcela pasivní, neuplatnil v tomto směru žádné námítky ani připomínky, ačkoliv tak, jak soud uvedl výše, učinit mohl. Otázkou důvodnosti návrhu na zrušení opatření obecné povahy v případě procesní pasivity navrhovatele ve fázích přípravy opatření obecné povahy se zabývalo již usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, kde NSS konstatoval, že „pokud účastník, brojící proti procesním vadám při přijímání opatření obecné povahy, proti věcné správnosti přijatého řešení, anebo proti neproporčním důsledkům, které plynou z opatření obecné povahy (třetí až pátý problémový okruh algoritmu), mohl při přiměřené péči o svá práva podat věcné námítky či připomínky proti správnosti připravovaného řešení a bez objektivních důvodů tak neučinil, nemůže Nejvyšší správní soud bez závažných důvodů porušit právní jistotu dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územního plánu a nyní tento územní plán respektují. Mohlo by tím docházet k situacím, že by účastníci v průběhu přípravy neaktivní měli výhodnější postavení a jejich práva by byla chráněna ve větší míře než práva účastníků, kteří svá práva zákonem předpokládaným způsobem hájili (vigilantibus iura).“ Na tyto úvahy NSS navázal v rozsudku ze dne 7. 10. 2011, č. j. 6 Ao 5/2011-43, kdy dospěl k závěru, že „není možné po soudu požadovat, aby provedl odbornou úvahu ve směru vážení důležitých veřejných zájmů či veřejného zájmu a ochrany vlastnictví navrhovatelů, aniž by tuto úvahu před ním provedl příslušný správní orgán. Nejvyšší správní soud by takovýto postup považoval za rozporný s ústavní zásadou dělby moci, s právem na samosprávu i s ochranou právní jistoty dalších účastníků, kteří svá práva aktivně prosazovali již v průběhu přípravy územně plánovací dokumentace a nyní tuto územně plánovací dokumentaci respektují.“ To znamená, že je na osobách dotčených územním plánem, aby ve fázi jeho přípravy podaly námítky, jimiž pořizovatele upozorní na možný střet veřejného a soukromého zájmu, se kterými se pořizovatel vypořádá, tuto roli však nemůže soud převzít. Navrhovatel námítky k otázce přiměřenosti zásahu do svých práv (tedy k otázce proporcionality)

neuplatnil, sám se tak zbavil možnosti, aby jeho námitky týkající se koridoru pro umístění plynovodu a ovlivnění jeho pozemků čističkou odpadních vod, mohly být náležitě vypořádány správním orgánem a aby poté o zákonnosti takového vypořádání rozhodl soud. Soud se danou otázkou při věcném přezkumu opatření obecné povahy jako první zabývat nemůže.

37. Protože soud neshledal žádný z bodů návrhu důvodným, postupoval podle § 101d odst. 2 věty druhé s. ř. s. a návrh zamítl.
38. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Navrhovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Odpůrkyně ve věci úspěšná byla, má proto právo na náhradu nákladů řízení. Protože odpůrkyně je malou obcí bez vlastního stavebního úřadu, nepovažuje soud její zastoupení advokátem za neúčelně vynaložené náklady. Náklady odpůrkyně sestávají z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí zastoupení, vyjádření k návrhu) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), k čemuž je dále třeba přičíst dvakrát režijní paušál po 300 Kč jako náhradu hotových výdajů podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náklady zastoupení jsou dále navýšeny o náhradu za 21 % DPH z odměny advokáta a režijního paušálu ve výši 1 428 Kč. Celkem náklady odpůrkyně činí 8 228 Kč. Tuto částku je navrhovatel povinen zaplatit k rukám zástupce odpůrkyně.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. září 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.